

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii II. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 24 Noemvrie s. v.

Falb, cunoscutul meteorolog, nu se ocupă și cu meteorologia politică. Nici nu prevestește dar' zile „critice“ din schimbările ce se perondează în atmosfera politică. Tot așa de puțin s'gdui-turi „suterane“ politice, pregătite un-ori de mâni lungi și nevădute, mai de multe-ori de imbecilitatea acelor, care trăesc în închipuirea, că ei și numai ei au luat în arândă toată înțelepciunea politică.

Va fi cu toate acestea undeva vre-un Falb și pentru fenomenele politice, precum unul este pentru cele din natură. Deosebirea între unul și altul, presupunând, că există și de felul al doilea un Falb, ar fi, că d. e. numai acela, care se ocupă cu meteorologia fizică, anunță zilele critice, ca oamenii să nu fie surprinși de dinsele. Celalalt însă, care se ocupă cu meteorologia politică, retace zilele critice, de sigur ca să se deprindă fiecare a cetii însuși pe stelele evenimentelor politice și să-și prevestească fiecare singur ceea-ce are să se întemple.

Dacă, și care din metodele acestea e cea mai bună și mai practică, lăsăm să judece cetitorii înșiși. Atâta nu va strica, dacă vom dice și din parte-ne: se poate, ca fiecare metodă să-și aibă partea sa bună.

După întâlnirea cea cordială a monarhilor la Viena în toamna trecută, după toastele de atunci și ciocnirile re-peșite de păhare, cam pe neașteptate a venit războiul de țiare, despre care am luat și noi unele notițe. Lumea a stat uimită și a privit la încăierătura dintre țiarele pruso-germane și austro-ungu-resci, fără a-și sci da seamă despre „cum se poate“ al încăierăturii.

Sînt vre-o 4—5—6, zile de când viforul ce se răscolise cu multă vehe-mentă s'a domolit.

A fost rău sau a fost bine, că am fost surprinși de zilele „critice“ ale răz-boiului țiaristic?

Deodată cu domolirea lui a în-cetat oare și războiul cu totul și n'a lăsat oare-care urme după dînsul?

Ca răspuns la întrebarea dintăiu dicem, că a fost bine, că zilele „cri-tice“ au venit pe neașteptate. O parte considerabilă din presa dela noi n'a

fost pregătită și de aceea n'a avut timp să-și tocmască gurița, ca cocoana din povești, înainte de ce pleca la biserică. Aceeași presă dar' s'a și prezentat în public cu gurița ei obicinuită și nu cu cea prefăcută, care la zile mari internaționale are numai surisuri de bună-voință pentru străinătate și de laude proprii pentru pretinsa marinimositate din launtrul țerei sale.

A fost un malheur surprinderea pentru acea presă anumită.

Sînt însă malheur-uri în lu-mea aceasta, care pe cât se par de stricacioase celui-ce 'i-se întemplă, pe atât de folositoare sînt pentru publicul cel mare. Se par, dicem, pentru-că malheur-urile în mare parte pot servi de învățătură și celui-ce 'i-se par stricacioase.

Lui „Pester Lloyd“ mai cu seamă 'i-s'a întemplat acum în războiul țiaristic din cestiune a eși în public, nu cu gurița tocmită pentru sărbătorii mari internaționale, ci cu cea obicinuită și une-ori cam nespelată. În nebagarea sa de seamă 'și-a uitat, că el poate vorbi cel mult în numele unui partid din Ungaria și că vorbește la adresa unui aliat puternic al monarhiei, și a amenințat viteazul, că Austro-Ungaria poate deveni centrul unei coalițiuni antigermane.

Este un malheur acesta, care cu toate-că 'i-s'a întemplat lui „Pester Lloyd“, trebuie să fie foarte penibil în anumite cercuri înalte.

Și este multă rațiune, ca penibil să fie.

Căci este sciut, ca ceea-ce lui „P. Lloyd“ 'i-se întemplă, nu se întemplă nu-mai lui singur. Este lung șirul *idem petentium*. Ear' șirul acesta îl compun aceia, care sînt cu rolul de conducere în sferile mai înalte ale politicilor maghiari.

Aceeași penibilitate însă nu rămâne îndreptată numai spre regiunile cele înalte și mai înalte. Ea se îndreaptă și spre regiunile inferioare, care sînt condamnate sau așteaptă de voe bună a fi conduse.

Dacă în sus penibilul poate fi pro-vocat de idea, că prin nechibzuirii cum sînt ale lui „P. Lloyd“ se pot pro-voca susceptibilități păgubitoare pentru vața monarhiei înafară, în jos penibilul

se poate nasee din observarea, că conducătorii sînt lipsiți de vederi clare, indispensabile pentru conducere.

Și faptă este, că vederile, după-cum s'au manifestat și cu ocaziunea răs-boiului țiaristic, în grupul lui „P. Ll.“ nu sînt tocmai clare. Căci clare dacă ar fi, nu s'ar mândri cu amenințări față cu Germania, în care tot același grup își punea cu alte ocazii toată nădej-dea, și față cu cealaltă străinătate și față cu ceialalți locuitori ai monarhiei austro-ungare.

Și, o năpaste! Pe același grup, în aceleași momente, îl ajunge și altă nenorocire: afacerea Steinacker în și afară de parlament. Afacere, care, ori-cât de scurtă 'i-a fost durată, a revărsat o lu-mină nouă asupra stărilor interne din partea monarhiei, de unde „cestiunea națională era de mult dată afară“.

Viforul a trecut. Însă e lucru foarte anevoios a spune, dacă a trecut de tot și pentru totdeauna. Cu alte cuvinte răspunsul la a doua întrebare nu e atât de ușor. S'ar pute cu toată domolirea viforului, ca urme latente sau patente să rămână în urmă-și.

Presa oficioasă dela noi și din Ger-mania asigură în timpul din urmă în toate chipurile, că intimitatea cordială e de amendouă părțile restabilită.

Imposibil lucru nu este!

Vorba este, că oare, întru-cât prive-se monarhia noastră, tot pe aceleași baze? Tot cu naționalități nemulțu-mite dincoace și dincolo de Laita, plus cu veleități de a amenința, că Austro-Ungaria poate deveni centrul unei coa-lițiuni antigermane, mai în același timp, când se pune atîta pond pe alianța cu Germania?

Noi nu amenințăm ca compatrioții maghiari, de câte-ori nu le e ceva pe plac. Raționăm însă, și rezultatul ra-ționării fiind totdeauna o consecuență logică, ne spune, că scopurile alianțelor nu se pot realiza decât cu factori însu-flețiți. Insuflețirea de altă parte numai atunci poate fi mare, când e acom-paniată de mulțumire generală.

Rămânând lucrurile așa cum stau astăzi mai ales în țerele unguresci, unde trei părți din patru sînt strivite la pă-rete, însuflețirea abia mai răsuffă. Mai ales după-ce la toate celelalte neajun-

suri se mai adauge și împregiurarea, că comisiunea financiară a casei depu-taților din Budapesta la începutul sêp-temănei acesteia a prezentat un raport despre finacele regatului unguresc, din care, după socotelile țiarului „Egyetér-tés“, rezultă, că deficitul anului viitor are să fie mai mare ca cel din anul acesta; mai ales după-ce toate șurubu-urile întrebunțate cu prisosință pentru a crea impositie noue de tot felul, în mod exhaiant, n'au putut împedeca ca deficitul pro 1889 să fie de 16.6 milioane, eventual de 22.1 milioane florini.

Procesul de presă al revistei „Romänische Revue“.

Discursul de apărare.

(Urmare și fine.)

Apărătorul Coriol. Brediceanu: Onorat juriu! În fiecare stat prima datorință a guvernului este binele cetățenilor, fiecare naționalitate e mai competentă a arăta ce e „bine“ pentru ea, căci precum la individ așa, și la popoare cel mai scump tesaur este „libertatea voinței“. Am arătat cu date positive, că guvernul actual nu respectază de fel voea naționalităților, ba tocmai contrar dela cele manifestate, stăruie a le așeza în legi, prin urmare drept a avut clientul meu, când a arătat prin o critică severă, dar' dreaptă, politica greșită a sistemului actual.

Cu legea în mână nu veți pute declara de culpabil pe acusatul, ear' la teoria de asimilare buciuntă din partea d-lui procuror ca necesitate de stat, cred, că nu veți reflecta.

Domnilor jurați! În timpurile vechi, când rața libertății încă nu 'și-a fost lăfit căldura sa datătoare de viață preste toate păturile popu-ului, când concepțiile constituționale și convin-gerea de drept nu au fost deșteptat încă „con-sciența națională“ la popoare, s'a mai putut nepedepsit călca „egala îndreptățire“. Ați însă a ignora simțul național ce tot se mai des-voaltă e mare greșeală; și despectând alipirea plină de pietate cătră acel simț pe baza unor teorii politice, a țintit la prefacerea sau asimilarea naționalităților e mare păcat și totodată o încercare periculoasă, care mistue puterile patriei în ambele părți, și la asimilatori și la asimilanți, și nasce neîncredere și nemulțumire.

A decreta prin legi „egala îndreptățire“ și în faptă a nu o extinde asupra naționali-tăților, e o procedere culpabilă, care aruncă sēmēnța înstrăinării între fiii patriei.

Dacă ne fâlim, că în toată Europa, ba chiar și preste Ocean am dus cu graiu viu (Kossuth) vestea instituțiilor noastre liberale și democratice, — atunci mai nainte de toate aici acasă trebuie să respectăm principiul conducător al democrației, „egala îndreptățire“ și să

împartășim de binefacerii și lipsele sistemului viață publică a statului pe toți cetățenii patriei, fără deosebire de religione ori de națio-nalitate, căci numai prin aceasta se va întări fundamentele statului și numai așa se va pute ajunge unul din cele mai principale scopuri ale statului: ca toate naționalitățile din patrie să se contopească în între-rese și simțiri.

Acest scop însă nu se va ajunge nici-când prin aceea, că aruncăm pe banca acu-rațiilor pe toți aceia, cari arăta erorile comise în conducerea guvernării și lipsele sistemului de guvernare, din contră imi e frică, că prin pe-depsirea astorfel de cetățeni, îi silim la acea credință, că după cele experiate și petrecute — nu mai e nimic de perdat. Dacă „scopul statului“ sau societatea, respective a-părarea acestora ar fi baza dreptului criminal, — atunci ar ave înțeles accentuarea teoriei politice de asimilare în acest proces, dar', d-lor jurați! nu trebuie să uităm, că baza dreptului criminal nu e apărarea scopului de stat, nu e apărarea societății, ci numai și numai lipsa de apărare a dreptului, care nu cunoasce alt stăpân legitim decât dreptatea.

Dreptatea Vă dice D-voastre: apărați acel drept al cetățenilor celor buni, ca vinovatul să fie pedepsit, și apărați dreptul acusatului, ca dacă nu e vinovat să nu-l ajungă nici o pedeapsă, și fiindcă sper, că am dovedit, că clientul meu e nevinovat, mă rog a-l achita.

În duplică apărătorul a răspuns la necualificabilele atacuri ale procurorului, care se vede, că cu ori-ce preț voia să-l scoată din rēceala impunătoare, următoarele:

1. La îndrumarea, că în contra Sêr-bilor să ne plângem — și nu în contra Ungu-rilor — căci aceia ne-au împedecat în desvoltarea națională, — răspunsul a fost:

Când Sêrbii ne-au asuprit, ne-am plâns și ne-am luptat și Domnul ne-a ajutat de ne-am scăpat de ei; — acum ne luptăm contra tuturor, care nu pedeci desvoltării no-astre naționale și bisericesci, și avem speranță, că precum ne-am scăpat de Sêrbi, și de aceste rele ne va ajuta a ne scăpa.

2. La gravamenul apărătorului, că gu-vernul nu a iertat în contra legii pozitive a înființa în Caransebeș și în Arad gimnasia ro-mână pe bani romänesci, — strigă procurorul: — „Bine a făcut! Căci vêduț-ați la Beiuș cum sci studenții gimnasiului român“, — și răspunsul a fost:

Mă mir cum se pot amesteca copilării de acestea cu drepturile garantate unui popor, și dacă ar fi admis aceasta, atunci și-l legii ar trebui să sune astfel: „Să se deie drept Ro-mänilor a-și înființa din fondurile proprii gim-nasii naționale, — dar' dacă un nesocotit va rupe steagul maghiar, să peardă națiunea ro-mână acest drept“.

3. La afirmarea procurorului, că nu Maghiarii răpesc drepturile naționalităților, ci aceloră nu le trebuie, — căci Românii sînt

Chiar Schopenhauer, cugetătorul atât de îndrăsnit și de încreștat în agerimea lui, a-jungând să vorbească despre sentimente, își pune deodată avântul și face mărturisire anume pentru dînsul atât de frumoasă, că ele sînt ceva ce el nu poate să înțeleagă.

Mie 'mi a dat prin mărturisirea aceasta și explicarea tuturor greșelilor lui.

Dacă el, omul atât de fericit prin min-tea lui cea mare și atât de îndrăsnit prin fe-ricirea lui, nici nu voia să creadă ceea-ce nu putea să înțeleagă, noi oamenii mai mici, mai umiliți și mai stăpâniti de sentimente, nu pu-tem să ne lipsim de mângăierea credinței, căci în lumea aceasta nu e numai viață și moarte, ci este și nenorocire, e și nefericire, e și bu-curie neașteptată.

Am cetit odată undeva într'o carte, că Confuciu, pentru mine cel mai cuminte din-tre toți oamenii, care le-au dat altora sfaturi, a întâlnit pe unul dintre ucenicii lui Lao-tse.

— „Unde te duci?“ — îl întrebă în-te-leptul.

— „Mă duc să-î învăț pe oamenii din țeara de preste riu, cum au să trăiască, pentru-ca să fie fericiți,“ — îi răspunde filosoful.

— „Cea mai frumoasă chemare ț-i-ai a-les-o! — Dar' — te rog, — copiii unde ț-i-ai lăsat?“

— „Nu am copii“.

— „Nevastă-ta unde este?“

— „Nu am nici nevastă“.

— „Nici copii, nici nevastă nu ai?“

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fapta omeniască.

Scrisori adresate unui om tinêr.

VII

Iubite Amice.

Îndoilei rămân totdeauna, când om vrea să se înțeleagă cu om, fiindcă înțelegerea se face prin semne, eară semnele, fie ele auzite, fie vêdute, nu sunt gândul și nu mai ales sentimentul, ci numai indicarea lui; nici mă mir deci, nici mă supêr, dacă-mi spui, că sînt multe îndoilele, care 'ți-au rēmas după cetirea scrisorilor mele.

Sînt însă între îndoilele tale, și câteva, pe care nu trebuie să le mai ai.

Tu mă întrebi, cum mai pot eu să mă fac judecător în faptele mele, să aleg și să rezonoz, dacă este adevêrat, că sînt în mine două voințe, una cea firească, ear' a dona cea luată dela cei-ce mă stăpânesc fie prin siluire, fie prin iubire.

Dacă-ți vei reaminti cele țise de mine, te vei încredința, că eu am și răspuns la întrebarea aceasta.

Voim, am țis odată, în fiecare clipă a vieții noastre suprimarea voinței, care în clipa cea se manifestă cu mai multă putere în noi, — deci todeauna numai una voim, o oință avem.

Am mai țis apoi, că voirea intră în conștiința noastră ca sentiment, care se pune în conflict cu alte sentimente, — eară iubirea este și ea un sentiment și poate să ne dea, dacă e cel mai tare dintre toate, unitatea voinței.

'Ti-am arătat, că acela, care mă siluesce, nu poate să anihileze voința mea, ci numai să mă înduplece a voi și eu ceea-ce îl voesc, — deci și siluit fiind, tot eu voesc.

'Ti-am mai arătat, cum iubirea părin-tească se ivesce atunci, când omul, privind la copilul seu, își dice „Și acesta tot tu ești“, — cum deci omul și în copilul seu tot pe sine se iubesc.

'Ti-am arătat în sfîrșit, cum împlinirea voinței de a fi nu poate să fie decât voința de a nu mai voi să fii, acel puternic „Dar nu voesc eu!“ — adecă cumpêtarea, lăpă-dărea de sine și înălțarea sufletească.

În toate împregiurările dar' voința mea este una și numai a mea, căci eu voesc și atunci când nu voesc, ba mai ales atunci voesc eu.

Mă mai întrebi acum, de ce trebuia să le pun toate acestea în legătură cu evan-gelia și cu cuvintele rostite de apostolul Pavel.

De ce?

Pentru-că așa 'mi-a venit mie.

Nu am voit și nu voesc nici acum să te conving, ci numai să ating inima ta; 'ți-am

spus deci lucrurile, care pe mine m'au miș-cat, și 'ți-le-am spus așa cum ele m'au miș-cat pe mine.

Eu m'aș simți foarte nenorocit, dacă n'aș mai pute să cred, că atât evangelistul, cât și apostolul au fost „inspirați“ din aceeași atoateștiință; mă simt dar' mângăiat, când admit, că ei au dreptate și că nu pot să fie în contradicție unul cu altul.

Tocmai de aceea însă m'aș simți foarte nemângăiat, dacă aș fi eu în contradicție fie cu unul, fie cu altul dintre dînșii.

Eată de ce am pus cele țise de mine în legătură cu cele țise de dînșii.

Pentru evangelist nu poate să fie nimic mai „la început“ ca Dumnețeu, care e cauza tuturor causeror, deci și cauza sa proprie, adecă fără de cauză. Atunci dar', când în evangelia de Pasci 'ți-se spune, că la început era „cuvêntul“, 'ți-se spune, că „cuvêntul“ acesta era chiar Dumnețeu. Și tu scii prea bine, că în adevêr așa și dice evangelistul: „La început era cuvêntul și cuvêntul era la Dumnețeu și Dumnețeu era cuvêntul“.

Altfel eu nu pot să-î înțeleg pe evan-gelist; ear' evangelistul a vorbit ca să fie înțeles. „Cuvêntul“, după priceperea mea de om simplu, nu poate să fie decât acel „logos“, din care s'a făcut „logica“; și de aceea nu e decât o deosebire de vorbe, dacă odată țice „cuvênt“, ear' altă-dată „voință“.

Aceasta 'mi-o spune și Apostolul, când dice: „Dumnețeu este iubirea“.

Căci dacă mai nainte de a se fi zidit lu-mea Dumnețeu era „cuvêntul“, ear' astăzi Dumnețeu este „iubirea“, e numai o deose-bire de vorbe, dacă odată țice „cuvênt“, ear' altă-dată „iubire“. Dumnețeu și „la început“, și în urmă, și astăzi și în vecii vecilor e ace-lași, și toate atributele lui sînt atributele iu-birii, eară iubirea nu e decât buna voire. Atunci dar', când 'mi-s'a spus, că Dumnețeu este iubirea, 'mi-s'a spus și că el este voința a toate. Și dacă bine-mi aduc aminte, tot Apostolul Pavel dice: *In Deo sumus, vivimus et moremur*. — Deci nimic afară de Dumne-țeu și nici un fir de pîr nu creșce, nu cade, nu se mișcă fără voirea lui, care ea singură este, vețuesce și lucrează.

Cum? întrebi tu, — cum pot eu să mă mai fac judecător în faptele mele, — dacă mai admit chiar și stăpânirea cea mai desê-virșită a acestei voințe a toate?

'Mi-ai pus în mai multe rënduri întrebarea aceasta și 'ți-am răspuns și eu în mai multe rënduri la ea. Îți voiu răspunde și acum. Dacă e însă vorba să ne și înțelegem, trebuie înainte de toate să te împaci și tu, cum m'am împăcat eu, cu gândul, că sînt în lumea a-ceasta o mulțime de lucruri, pe care le putem crede, fiindcă le simțim, dar' nu le putem în-țelege, fiindcă n'au pentru noi nici o legătură causală.

pasivi — „porțile parlamentului sînt deschise, dar ei nu voesc a intra”, s'a rîspuns: Românii din Ungaria, respective Bănat nu au decretat nici cînd pasivitatea, ci au ales necontentit și au ajuns din 1861 dela mai mult de 20 deputați, prin manevrele sistemului actual, la unul, care putea ave loc în parlament, ear' dacă nu voesc, se șeadă doi ani la închisoare. Ușile parlamentului sînt acum deschise pentru cei aleși, dar' cînd la alegeri voiam s'e fim aleși, nu s'a cruțat ilegalitate, nu călcarea de lege, numai ca pentru noi s'e nu fie deschise ușile parlamentului. Și nici c'a poate fi vorba mai mult de coloarea politică, căci un George Ioanoviciu, care e membru al academiei maghiare, care a fost închis mai mulți ani pentru patriotismul seu, care a fost secretar de stat, prin urmare mare patriot, numai fiindcă e Român a trebuit s'e facă unui Ungur loc în un cerc electoral curat românesc, în care dela inaugurarea constituției în patria noastră tot Român și numai Român a fost ales ș. a. l.

† Mircea V. Stănescu.

„Domnul oștirilor a luat dela noi pe cel matur, pe cel onest, cu sfat, erudit și pe orator”.

S'a plămuit într'însul tipul lui D-Ńeu. Și cu acest tip a ridicat postulatele divinității, iubirea și adevărul la principiu de viață, — a devenit asemenea lui DumneŃeu.

S'a născut în Arad între limbi străine, în era evoluțiilor politice sociale și a supremației ierarhice ce l'a despoiat pînă și de numele străbun.

Dar' spiritul seu înalt se ridică ca și un vultur peste barierele sociale și-și ia partea sa cerească, se face aceea-ce D-Ńeu l'a creat: Român.

Astfel a trebuit însuși s'e-și elușteze chiar dreptul seu natural: numele și naționalitatea.

Și în „luptă bună” și-a consumat întreaga viață.

A fost student excelent, însă pentru spiritul seu erudt prea înguștii păreții școlai; vulturul se înalță și de aici preste studiul obligat, se încinge în luptă pentru limbă și caracter străbun românesc, culege din crînguri, vîi și câmpii comorile spiritului românesc, poesia populară, mai creează însuși concepțiuni pline de spirit național și adună date, moravuri și virtuți românești; cultivează și face limbă literară și convențională în clasele culte din limba românească vorbită mai nainte numai în colibele țerănesci.

Tineri români! Veniți, vedeți și cunoașteți cum se ridică copilul s'erman din propria sa virtute la mentorul neamului seu, luați duch din duchul seu, căci ȃlele grele sînt.

S'a făcut avocat excelent, însă pentru spiritul seu a fost prea îngușt și baroul tribunalului; vulturul se înalță și de aici și intră în luptă uriașă și neegală pentru neamul seu.

Douăzeci de ani și mai bine el a avut partea leului în acea luptă. Pururea acolo unde nu se împart grații nici bunuri pămîntesci, — ci se cere eroismul abnegației.

Cu abnegație luptînd în viața parlamentară pentru drepturile neamului seu; cu abnegație în viața municipală tot pentru neamul seu; cu abnegație a stat în calea curentului agresiv social; cu abnegație a luptat în conferențele noastre politice pentru principiul absolut național; cu abnegație a luptat pentru puritatea vieții noastre sociale, cu abnegație a luptat în adunările noastre

bisericesci pentru spiritul evangelic în biserică și s'au stîns sub greutatea luptelor supraomenești.

În viața sa și-a simțit lumea numai puterea sufletului seu înalt, cînd înspăimîntătoare pentru inimi, cînd înălțătoare pentru amicii adevărului; astăzi este în repaus, îl putem privi oblu în față și cunoaștem mărirea lui.

Mărire ajunsă contra forței și a elementelor. Există dar' totuși în lume mărirea virtuții mai presus de toate mărirea omenești, mîngîierea tovarășilor sei și speranța tinerimii viitorului.

În viața nu a umblat după onoruri și la moartea sa a dobîndit toate onorurile virtuților sale: mii și mii de suflete cutremurate de durerea pierderii l'au însoțit cu partea lor mai bună la cele eterne și l'au ridicat un cult vecinic în inimile lor.

Ca fulgerul se lăpșe faima morții sale în 29 Noemvrie, chiar la a opta ȃi după fatala sa rîcire ce l'a produs aprinderea de plămîni, și din 29 Noemvrie pînă în 2 Decemvrie s'a format o procesiune necurmată de bîtrîni, bărbați, tineri, femei fără deosebire de limbi, la relicviile sale pămîntesci scîldate în lacrimile iubirii.

Ear' cei îndepărtați au alergat cu depeșile lor de condolență vîduvei, pe care nu o putem mîngăia decît cu cuvintele împărătesei Victoria, cu care a mîngăiat pe soacră-sa: fii mîndră, c'a l'ai fost mamă; noi îi ȃicem fii mîndră, c'a l'ai fost soție, c'a ȃie l'ai dat fericirea de a-i alina durerile sbucimării sale.

Așa depeșează condolența vîduvei Il. Sa Alexandru Mocionyi și Vincențiu Babeș: „Dureros surprîși, — ȃie dinșii, — de pierderea atît de neașteptată a scumpului d-tale soțot, vechiului nostru amic, zelosului demn fiu al națiunii, venim a-ȃi exprima sentimentele noastre de condolență.” Asemenea și Ilustr. Sa Eugen Mocionyi: „Românii din Lipova deplîng cu vîduva pe valorosul avocat și mare naționalist; familia Grozda din Simand, Dr. Cuparescu și Telescu din Viena, Dr. Chiciu din Nădlac, Karton din B-Sebeș, Longin și soția din Deva, Alexiu și Lucreția Olar din Deva, Rotar din Timișoara, Iudita Secula din Sibiu, familia Lazar din Vinga, Dr. Halie din Păuliș, Fodor Lazar din Oradea-mare și Dr. Vuia din Oravița.”

În 2 Decemvrie n., într'un potop de timp, se adunară apoi la oarele 3 mii de oameni din loc și provincia, luptîndu-se cu elementele pentru a-i face ultimul nor. De față au fost toate notabilitățile, începînd dela episcop și prefect, vîrsînd lacrimi alături cu poporul adunat fără deosebire de limbi și confesioni.

Serviciul ritual l'a s'erșitșit pîrintele prof. de teol. V. Mangra, Gavr. Bodea și Ioan Evuțan. Și pîrintele Mangra, amicul cel iubit al defunctului, frînt de durere și-a ȃinut un memorabil discurs funebral, precum numai poate ești din o inimă curată și minte luminată cum e a pîrintelui Mangra și poate fi vrednic de un M. V. Stănescu.

A cîntat apoi ungurese corul cetățenilor din Arad o frumoasă cîntare funebrală și s'a pus în mișcare conductul.

Înainte trupa pompierilor din Arad-nou în ȃinută mare în sunetul muzicii. După această trupă a urmat trupa pompierilor din Arad, al cărei comandant a fost defunctul, asemenea în sunetul muzicii. Și apoi șirul pompierilor îl încheiă pompierii cei noi din Arad. Ear' după acestia a urmat societatea meseriașilor români din Arad „Progresul” cu corul ei, întemeiată și condusă de fericitul defunct. O societate, în care și-a succes a în-

trunî toate elementele românești spre îndelincire în limbă, cîntări, și spre conservarea și întărirea caracterului național al burgheziei periclitare de influențele externe. Muzicele și corul „Progresului” au cîntat schimbat pînă la moment.

Urmează carul cununilor, încercat de cele mai frumoase cununi de flori vii și artificioase, și anume cu următoarele inscripții: „Scumpului meu”, Elisa (vîduva rîposatului); „Preaiubitului meu frate”, Iosif și soția; „Valorosului membru fondator și director”, direcțiunea institutului „Victoria”; „Szeretett vezérigazgatójának”, az aradi takarékos segélyegylet, mint szövetkezet; „Neuitatului președinte”, societatea „Progresul”; Comitetul parochial din Arad: „iubitului fisc și membru”; Comana greco-orientală din Arad: „meritosului seu membru”; „Szövetéges hű bajtársnak”, Uj-Arad Zsigmondházi önkéntes tüzolto egylet; Cununa de lauri a pompierilor din Arad; „Românului M. V. Stănescu”, amicii sei Români; „Aderenții din cercul Chișineu: „Distinsului tribun M. V. Stănescu”; „Adoratului amic în semn de adăncă pietate”, familia Oncu; „Valorosului bărbat”, amicul Vuia; „Neuitatului amic”, familia Velici; „Scumpului și neuitatului amic și naș”, familia Olar din Deva; Amicul Aurel Suciu; „neuitatului M. V. Stănescu”; „Amicului mai bun”, Stefan Antonovici și familia; „Principului iubit”, Dr. Suciu; „Neuitatului meu tutore”, Romul T. Vostinarin.

Urmează carul funebral, tras de 4 cai negri admirabili de frumoși, urmat de jalnica familie și miile de amici cu ochii scîldați în lacrimi.

La moment încheiă tristul act Dr. N. Oncu cu următorul discurs, roșit cu vocea înădușită de plînsul ce luase putere asupra dînsului:

„S'a frînt un stîlp și întărirea adevărului!”

„Și cu el s'a stîns o rață a speranței noastre!”

„Cu pietate ridicăm inimile la tronul sublim al virtuții!”

„Și stăm sdrobiți de soarta ce am îndurat, dar' totuși tari, căci simțim în noi prin lumina spiritului seu puterea de viață ce ne-a lăsat-o virtutea bărbătească.”

„Cu pietate am urcat această sfîntă țerînă, care va acoperi rîmășițele sale mari și caste, s'e vîrs pe ele o lacrimă pentru marea iubirii sale; un cuvînt pentru o filosof de viață ce ne-a lăsat de moștenire.”

„S'a s'erșitșit. Nu un om, ci o operă, o viață cîmpîrîșă în criteriile: Iubesc-ȃi pe Domnul D-Ńeu tîu din toată inima și pe deaproapele, pe neamul, pe sîngele tîu ca pe tine însuși.”

„Veniți limbi străine: venerați virtutea cetățenească!”

„Veniți amici, plîngeți partea cea mai bună desfăcută din voi!”

„Veniți voi săraci împărtașiți de caritatea lui nemărginită, și binecuvîntați pe geniul vostru cel bun!”

„Și vină tu popor românesc, vîrsă o singură lacrimă pentru marea de lacrimi ce a vîrsat-o El pentru tine și rîspunde-ȃi cu un singur cuvînt pentru glasul seu în veci cuvîntător, sîntese-ȃi țerîna cu făgăduința sfîntă, c'a vei trăi printr'însul și într'însul!”

„Vină toată suflarea românească, primească moștenirea sa sfîntă: iubirea lui D-Ńeu și a neamului seu. Și sigileze această sfîntă moștenire cu lacrima iubirii și cu cuvîntul sfînt: În veci pomenirea lui!”

* * *

Mircea Vasiliu Stănescu, coborîtor din o familie veche din România, s'a născut la 23 Februarie 1841 în Arad. Străbunul seu Stanu, comerciant în București, în urma unor turburări politice s'a refugiat cu familia și averea sa pe la jumătatea secolului XVIII. în Ungaria, stabilindu-se în opidul Györök din promotorul Aradului unde el și fiul seu Petru Stanu au trăit și murit ca neguțatori.

Petru Stanu a avut fiu pe Atanasiu care după terminarea studiilor gimnasiale și a cursului de filosofie a studiat teologia în seminarul din Carloviț și prin recomandățiunea ce avea la patriarhul de acolo dela Francis Bitto, mare proprietar în comitatul Aradului, tîndu clerical Atanasiu a intrat ca novîț în mănăstirea Hopova; dar' neavînd inclinare pentru viața călugărească, el s'a dus la Kés-márk ca s'e învețe dreptul și apoi căsătorindu-se, s'a hirotonit de preot, purtînd numele familiar de Stanovici în loc de Stanu, după-cum era pe atunci obiceiul de a slavisa numele românesci. Atanasiu Stanovici a murit ca preot în comuna Micalaca lîngă Arad în anul 1873.

Străbunul lui Mircea Vasiliu Stănescu cei după mamă, tot cam pe la jumătatea secolului XVIII. au venit din Transilvania, din ȃntutul Devei, și s'au așezat în Arad-nou, (Schela). De aci și familia s'a numit apoi Devanu. Strămoșul lui M. V. Stănescu după mamă, Georgiu cu numele, fiind paroh în Arad, s'a numit de cătră autoritățile bisericești s'erbesci Giorgevicu, nume familiar, pe care l'a purtat de nevoe, pînă cînd l'a schimbat cu numele nobilitar Szombati de Rimaszombat.

Mircea Vasiliu Stănescu, fiul preotului Atanasiu Stanovici (Stănescu) și-a făcut studiile gimnasiale în Arad. Perțînd de timpuriu pe mamă-sa, îngrijirea pentru educațiunea și instrucațiunea lui a luat-o moșul seu Vasiliu Szombati, preot în Arad. Ca student M. V. Stănescu s'a distins prin talentul și diligența sa. În oarele libere el cetia cărți filosofice, scria, desemna și cînta. Din banii, care îi primia pentru trebuințele sale dela pîrînti, a făcut economii, cumpărîndu-și cărți, încît el deja ca student avea o bibliotecă de peste 1000 volumuri.

Dragostea pentru cultivarea limbii și literaturii naționale era atît de mare în sufletul lui M. V. Stănescu, încît ca student gimnasia în Arad a înființat cu conșcolarii sei români societate de lectură, unde se deprindeau în declamațiuni și în cetirea lucrărilor proprii din ramul literaturii române.

În anul 1859 a mers la universitatea din Viena ca s'e studieze dreptul. Decanul universității vîdînd, c'a el are două nume (Stanovici și Stănescu), l'a întrebat, c'a de ce naționalitate este? Și declarînd, c'a e Român, l'a recomandat ca s'e păstreze numai numele cel românesc. Și de atunci toată familia poartă numele Stănescu. Terminînd semestrul prim la universitate, a erupt rîșboiul cu Italia. Atunci moșul seu l'a adus la Arad și l'a inscriș la teologie, ascultînd științele teologice un an și jumătate. Pe timpul acesta (1860) se începea mișcările naționale, și Mircea V. Stănescu, june înflăcărât, îmbracă și introduce frumosul și pitorescul costum național.

După s'erșirea rîșboiului cu Italia, M. V. Stănescu și-a continuat studiile juridice la universitatea din Pesta, unde în 1864 a făcut examenul de stat și în 1866 censura de avocat. Apoi căsătorindu-se cu Elisa Machi-Versiganu, fiica adoptivă a fostului protopop în Buteni Andreiu Machi, a deschis cancela-

ria advocațială în locul seu natal, în Arad, distingîndu-se prin capacitatea și talentul seu pe cariera advocațială.

În politică Mircea V. Stănescu a rîmas totdeauna credincios programului național. În anul 1869 cercul Chișineului l'a ales unanim deputat de țel. Și la 1872 tot cercul acesta l'a ales de nou cu aclamațiune. A luat parte activă în viața constituțională-bisericească ca membru în toate corporațiunile bisericesci, în congres, în sinoadele epîrchieale, protopresbiterale și parochiale, etc. A conlucrat cu zel la ridicarea așezămintelor culturale-naționale de tot felul.

Afară de activitatea ce a desvoltat-o ca avocat cu renume și activitatea sa pe terenul social-bisericesc, el a lucrat mult și pe terenul literar. În anul 1859 a publicat sub titlul „Muguri” un almanach și tot în acest an a publicat broșura „Bucet de sentimente”, colecțiune de poezii naționale. În anul 1860 a publicat cu tiparul Mechitarisților în Viena o broșură, cuprinđînd povești populare însoțite cu note explicative. În anul 1861 a scos în Pesta în broșuri ilustrate o foaie politică, socială și satirică, sub titlul „Tutti-frutti”, după care au urmat apoi altele, precum: „Strigoiul”, „Umoristul” și „Gura-Satului”. A mai publicat în companie cu Iulian Grozescu, revista beletristică „Speranța” și în anul 1869 a eadut cu speșele proprii poeziile acestui tînd talentat, pe care l'am perdut în floarea vieții sale. M. V. Stănescu a scris și o gramatică românească în limba germană, care s'a tipărit în Pesta la anul 1873. A mai publicat la 1871 „Căldarul babelor”. A colaborat la mai multe țare naționale, dănd prin aceasta dovadă necontestabilă despre spiritul seu întreprîndător și activitatea sa neobosită pe toate terenurile vieții naționale-românești.

Din Bucovina.

Iubileul metropolitului Dr. Silvestru Morariu. Cernăuți, în Noemvrie 1888.

Comitetul arangeator al iubileului de 70 de ani al metropolitului Dr. Silvestru Morariu a trimis pe la toată inteligența țerei invitare, spre a participa la s'erbara arangeată în 26 Noemvrie a. c. „Activitatea și meritele acestui ilustru bărbat”, se țice în invitarea amintită, „marele seu devotament și succesele sale pentru luminarea și desvoltarea culturală a poporului pe toate terenurile, stărînța sa neobosită pentru binele țerei și însemnătatea productelor sale literare ne obligă pe noi diecesani ortodoksi-orientali ai Bucovinei a s'erba cu iubire fiască și solemnitate această țic însemnată și a aduce I. P. S. Sale cu respectuoasă supunere omagiile noastre de mulțumire și recunoștință. Splendoarea acestei s'erbări însemnate atîrnă dela numeroasa prezență a diecesanilor. Adresăm așadar un apel călduros și frătesc cătră țoi diecesani dreptcredincioși, care nutresc în sufletul și în inima lor sentimente de mulțumire și de venerare cătră acest rar bărbat, ca s'e binevoască a ilustra cu prezența lor această s'erbare.”

Comitetul arangeator consistă din următorii domni: Ioan Bumbac, Erast Cichoschi, Ilie Dimitrovici, bar. Eudoxie Hormuzachi, Leon Kirilovick, Dr. Ernst Mandiceschi, Eugeniu Meședer, bar. Nicolau Muteșteț, Eusebie Popovici, Mihailu Piteiu, Leon de Reiu, George de Tarnovietichi, Dr. Ironim Topala, Dr. Ioan cav. de Volenschi, Isidor Vorobchievici și Onesim Zearcan.

Duminecă după ameați era orașul Cernăuți plin de oaspeți sosiți dela țeară, din creerii munților, din districtele Câmpulungului și Putilei, din satele de lîngă Nistru și Cereșin, al Sucevei și Siretului. În oraș a sosit mai ficcare protopop cu doi preoți și apoi deputațiunile țerănesci conduse de parochii locale sau epitropii bisericești. Tot creștinul gr-or. se îmbracă în vestminte s'erbătorești, spre a s'erba iubileul de 70 de ani al bîtrînului seu metropolit.

În 26 Noemvrie n. dimineața la 9 oare se umplu biserica metropolitană cu credincioși din orașul Cernăuți, din suburbiile lui, precum și cu oaspeți veniți dela țeară, cu diferite deputațiuni. Biserica catedrală metropolitană este una din cele mai spațioase și mai mari biserici ale țerei. Visitatorul de-abia intră în ea și cu mare greutate putea pîtrunde în interiorul ei. Biserica era indeseuită de lume. Se vedeau țerani din diferitele părți ale țerei. ȃranul român din munții Bucovinei cu privirea sa independentă, voioasă și inteligentă, țeranii români dela câmpurile țerei, din districtele Cernăuților, Siretului, Storojineților și Rădauților, cu privirea lor mai modestă, prefăcută și mai umilă.

Rutenii de preste Prut, cu umblatul lor particular lînced, dar' cu fiziionimii românești, care nici nu visau, ba nici nu le trecea prin gînd, c'a inteligența lor ruteană numeroasă în număr de cătră inși din Cernăuți a condamnat pe iubularul român pentru faptele sale românești și care își gîndia c'a și el e de religia volosca. Se gîsiau și Rutenii inteligenți dreptpravoslavnici din Cernăuți, îmbracăți

„Cum poți tu atunci s'e-ȃi înveți pe alții a trăi? — De unde poți tu să scii ce este viața, sarcinile ei, mulțumirile ei, fericirea?”

Eară cartea, în care am cetit acest dialog, e scrisă de un misionar Iesuit.

Schopenhauer nu era nici misionar, nici Iesuit, dar' n'avea nici el copii și nevastă, n'avea pe nimenea, care s'e bucare dimpreună cu el de mîntea lui cea mare.

Noi, care avem ori ținem cel puțin s'e așey și nevastă, și rude, și prieteni, noi, care trăim ca oameni între oameni, s'e lășăm deci întreg și neatins ceea-ce credință este și numai credință poate s'e fie și s'e căuțam rîspunsul numai între marginile putinței noastre de înțelegere. (Va urma.)

Fericire casnică.

— Novelă. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

Capitulul al șeptelea.

Călătoria noastră la Petersburg, un popas de opt zile la Moscva, visițele la rudeniile lui și ale mele, întocmirea noiei noastre locuințe, orașul cel nou și mutrele nou, — toate acestea trecură preste mine ca un vis. Toate acestea erau atît de variate, atît de nou, atît de vesele, toate se revîrsau atît de cald și senin în giurul meu, prin amorul lui, prin prezența lui, încît pacînica noastră viață dela

țeară îmi apără ca ceva ce a trecut de mult și neînsemnat.

Spre marea mea mirare m'e întimpinau cu țoții, în locul acelei sumeții și rîceli de lume, la care m'e așteptasem, cu deplină bucurie și afabilitate — nu numai rudeniile, dar' și persoane necunoscute, — astfel, c'a îmi era ca-și-cînd s'ar fi gîndit țoți numai la mine și m'ar fi așteptat numai pentru propria lor bucurie.

Mai departe descoperii în cercurile lumesci, de asemenea spre surprinderea mea, chiar și în cele mai alese, mulți cunoscuți de ai bărbatului meu, despre care nu-mi vorbise nici-cînd, și îmi era adevese-ori curios și neplăcut s'e aud ce păreri aspre își dădea el despre multe din aceste persoane, care îmi păreau mie atît de oneste; nu puteam înțelegere de ce se poartă atît de rece față cu ele și de ce pare a încungiura pe mulți cunoscuți, a căror societate, — după-cum credeam eu, — putea numai s'e ne măgulească; eu țineam, c'a cu cît cunoașese cineva mai mulți oameni de treabă, cu atît este mai bine, — și țoți erau doar' oameni de treabă.

„Ascultă cum avem s'e ne întocmim”, — îmi țisese dînsul încă înainte de plecarea noastră dela țeară. — „Aci sînt un Croes mic; dar' acolo vom put'e fi de toate, numai avuți nu; și de aceea nu putem s'e rîmînem la Petersburg decît pînă la Paști; societățile mari nu le vom cerceta, de altfel am ajunge în perplexități; și eu n'aș voi nici pentru tine...”

„Pentru-ce s'e cercetăm societăți mari?” — îi rîspunsei. „Vom cerceta numai teatrele, rudeniile noastre, vom merge la operă, vom asculta o muzică bună, și încă înainte de Paști vom fi ear' acasă la țeară.”

Dar' îndată-ce am sosit la Petersburg, am și uitat de bunele noastre intențiuni; am fost atrasă momentan într'o lume atît de nouă, atît de fericită, atîta bucurie m'e ținea oarecum legată, atîta interes nou m'e preocupă, încât dîntrodată, deși inconșcie, m'e lăpădai de tot trecutul meu și de toate proiectele mele bune. Toate acestea fură numai o copie slabă a realității, viața proprie nu se începeuse încă; viața adevărată — acum era înaintea mea!

„Și oare ce are s'e-mi aducă?” — socotii.

Neliniștea, uritul, care m'e chinuseră la țeară, dispărură deodată cu totul ca prin farmec. Amorul meu cătră Sergey deveni mai calm și nici-cînd nu-mi venia acum ideea, c'a el ar put'e s'e m'e iubescă mai puțin ca înainte. Și într'adevăr de amorul acesta al lui nu puteam s'e m'e îndoesc, fiesce-care cuget al meu era înțeles îndată, fiesce-care sentiment împărtașit de dînsul, fiesce-care poftă 'mi-o împlinia. Liniștea lui senină dispără așa — ori mai bine, nu m'e mai emoționa acum; afară de aceea simțiam, c'a afară de amorul lui vechiu, îl mai țrăcea și altceva cătră mine. Adevese-ori îmi dădea după cîte o vizită ori după-ce făceam cîte o cunoștință nouă ori cînd eram acasă seara, cînd îmi împliniam, — tremurînd de teamă, c'a s'e nu comit vre-un

lucru nepotrivit, — datorințele mele de doamnă a casei.

„Excelent, dragă, numai curagiu! — Bravo! Foarte bine!”

Asta m'e umplea de o bucurie mare. În scurt după sosirea noastră îi scrisese mamei sale o epistolă, și cînd m'e rugă s'e adaug și eu cîteva șire, n'ua voit s'e m'e iase s'e cetesc ce a scris; în urma acesteia, se înțelege, c'a am pretins s'e cetesc epistola și am și cetit-o.

„N'ai mai cunoașce-o pe Mașă”, — scrișese el, — „nici eu însuși nu o mai cunosc. De unde și-a luat așa siguranță grațioasă, sfabilitatea aceea, ba aerul acela de lume și aceea gingășie? Și ea împlinesce toate atît de simplu, atît de plăcut, atît de prietenește; țoți sînt încantați de ea și, dacă ar fi eu puțință, eu aș iubi-o și mai mult ca pînă aci.”

„Ah, așa sînt dar' eu!” — cugetai.

Și asta m'e atînce atît de plăcut și m'e îmbrucată atît, încât îmi părea, c'a-l iubesc și mai tare decît mai înainte. Succesele mele la țoți cunoscuți noștri îmi erau și mie neașteptate. Pretutindenea 'mi-se spunea, c'a colo l'am plăcut foarte unchiului meu, ear' dîncolo era o mătușică încantată de mine; unul afirma c'a în tot Petersburgul nu-mi aflu părechia; altul m'e asigura, c'a numai dela mine depinde s'e deviu dama cea mai s'erbătorită a societății.

(Va urma.)

unii în gală, pare-că în ciuda inteligenței rutene. Se aflau în biserică și reprezentanții autorităților civile și militare, chiar și rabinul țerei nu uitase de a aduce omagiile sale ce-i dicta buna creștere. Serviciul divin a fost celebrat de către 9 preoți, în frunte cu consilierul metropolitan Dr. Ioan Țurcan. După serviciul divin se deservă biserica și toți în corpore merseră spre reședință spre a gratula iubilarului. Preste 200 de căruțe duceau pe gratulanți, în fruntea cărora se afla comitetul arangeator, apoi urmau reprezentanții inteligenței, aristocrației, deputații diferitelor societăți și corporații, precum și ale comunelor rurale. Se vedeau o mulțime de căruțe cu țerani veniți dela țeară, care mergeau spre a gratula.

Pentru care nu mai rămase vre-o căruță sau trăsură, apucară pe jos spre reședință, spre a aduce omagiile sale. În oraș nu s'a vădit încă așa un mare convoiu. Gratulanții se postară în sala cea mare sinodală. Numărul lor era preste 800 de persoane. Aici se vedeau preoți din toate părțile țerei, civili din toate unghiurile țerei, militari, țerani din toate districtele Bucovinei, Români și Ruteni, și sus pe galeriile spațioase ale salei se așezară damele române din oraș și dela țeară, venite anume spre a participa la această solemnitate rară. Ușile salei se deschid și iubilarul intră, care încă se află în deplină sănătate și nici pere căruț, încât nici că s'ar crede, că 70 de ani de muncă grea au trecut peste spatele iubilarului.

Urări repetite fără sfârșit în limba română și rutenă îl primise și după ce se sfârșiră entuziasmul celor prezenți ceti baronul Victor Stîrcea textul român al adresei; când sfârșiră domnia-sa, ceti textul rutenesc al consilierului metropolitan Dr. Ioan Țurcan. Între aclamații viue și nesfârșite a fost adresa predată iubilarului emoționat. Pe adresă se aflau preste 3000 de subscrieri din toate părțile Bucovinei. Iubilarul mulțimi gratulanților făcându în limba română, apoi în limba rutenă, întorcându-se către reprezentanța militară făcându în limba germană paralelă între forța militară și biserică, și concluse, că amândouă puterile stănt de neapărată trebuință pentru stat, amândouă scutesc și apără pe stat și amândouă se fie totdeauna în concordanță deplină.

Dimineața sosită telegrame de felicitare dela metropolitul român din Sibiu Miron Roman, dela episcopul Popasu din Caransebeș, dela generalul Teodor Seracin din Caransebeș, care se află în concediu acolo, dela episcopul din Arad, dela episcopul Melchisedec din Roman (România) și dela metropolitul din Moscova și cel din Kiev.

Correspondentul.

CRONICĂ.

Ovațiune pentru Maiestatea Sa. Se serie din Viena, că mai multe corporații de studenți academici au publicat o invitație la un comers festiv, care se va ține la 25 Decembrie a. c. în „Musikvereinsaal“ în onoarea împăratului ca protector al științelor și artelor, ca clăditor al mai multor palaturi dedicate științei, ca întemeietor al atâtor colecțiuni și biblioteci și mai ales ca dăruitorul libertății studiilor academice.

Inbilenul Monarchului și presa maghiară. „Szegedi Napló“ o foarte indignat, că președintele senatului școlar din Seghedin a comunicat prin o convocare separată membrilor senatului acea incunoscințare a plebanului catolic, că la 2 Decembrie se va săvârși un serviciu divin festiv în onoarea iubileului Maiestății Sale. „Nu ne putem închipui“, sfârșese dijarul din cestuine, „ce are de a face senatul școlar al orașului cu iubileul Austriacilor și că președintele de ce convocă pe membrii senatului. Acest iubileu nu privește pe Maghiari. Dovadă și aceea, că Kovács Albert nu e consilier împăratesc, ci regesc!“

Diua sfântului Andreiu în Dobra. Corul vocal împreună cu elevii școlaei capitale din Dobra va arangia Marți în 29 Noembrie st. v. 1888 o producțiune în memoria Mareliu Archiepiscopului „Andreiu“, în sala hotelului „la Husariu“. Începutul la 8 oare seara. Oferte marimonioase în favorul corului și al bibliotecii școlare din loc se primesc cu mulțumită și se vor cuta pe cale publică. Programa: 1. „Inn“, executat de corul bărbătesc. 2. „Cuvânt occasional“, rostit de dl Iosif Morariu. 3. „Rugăciune“ și „Tabăra din Dumbrava-roșie“, cântări în 2 voci, executate de elevi. 4. „Paul de Nola“, poesie de G. Coșbuc, declamată de dl G. Bontos. 5. „Psalmul 149“, de C. G. Porumbescu, executat de corul bărbătesc. 6. Din „Povestea vorbeii“, de A. Pan, declamațiune de dl V. Milencovicu. 7. „Românul“ și „Mers victorios“, cântări în 2 voci, executate de elevi. 8. „Detunată“, cor de E. Neiedly, executat de corul bărbătesc. 9. „Sentinela română“, poem istoric de V. Alexandri, declamat de dl Iosif Morariu. 10. „Cântec de unire“, de W. A. Mozart, executat de corul bărbătesc.

La universitatea din Budapesta sunt înscriși pe semestrul de eamnă al anului școlar 1888/89: la facultatea teologică 89, la cea juridică 1725, la cea de medicină 1184 și la facultatea filosofică 340 de ascultători. Afară

de aceea mai sânt înscriși 235 de farmaceută și 60 de femei la cursul de moșit: laolaltă așadară 3633 de ascultători, — cu 113 mai puțini ca în anul precedent.

Cas de moarte. Frideric Schneider, avocat în Sibiu, directorul domeniilor ce aparțin fundațiunii Bruckenthal, membru în consiliul directoric al casei de păstrare din Sibiu, membru al presbiteriului evangelic, al reprezentanței orașenești etc., a răposat ieri, în etate de 47 ani. Înormântarea va avè loc mâne, Vineri, la 3 oare după ameați.

Necrolog. În 3 Decembrie st. n. a. c. a răposat în Bucium, comitatul Făgărașului: Elena Dobrin născ. Dimboiu, soția parohului gr.-cat. de acolo Ioan Dobrin, lăsând 6 prunci orfani.

De ale comunității din Bistrița. În adunarea comunității dela 25 l. trecută s'a hotărît, ca lefurile senatorilor orașenești să se urce dela 800 la 1000 fl., afară de aceea să se sporească personalul exactoratului orașenesc prin aplicarea unui adjunct și a unui cancelist. — Deoarece ministerul nu a voit să accepteze pe funcționarii orașenești la fondul de pensiuine comitatens, s'a hotărît să se înființeze un fond de pensiuine propriu. Pentru formarea acestui fond comun plătesc răscumpărarea lemmelor de pe un an cu 14.000 fl. — La licitațiunea ce s'a ținut în 30 l. trecută, regalul de cărcimărit al orașului (pentru rachie) s'a dat în arănda arăndașilor de până acum Rohrlch și Brecher pentru 16.266 fl., adecă cu 1000 fl. mai puțin ca în anul trecut.

Cutremur de pământ. În unele părți ale comitatului Hunedoarei s'a simțit din nou cutremure de pământ. Astfel pe la Deva și pe la Banpotoc s'a simțit în 4 Decembrie la 1 oară după ameați un cutremur de pământ împreunat cu sgomot suteran.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Pentru participarea numeroasă la înormântarea preaiubutului și neuitatului nostru tată, moș și unchiu Paul Dunca de Sajo, consilier guvernial reg., pentru spendarea numeroaselor cununi, precum și pentru condolențele exprimate în scris, pe cale telegrafică și în persoană, și în special preaveranții domni capitulari din Blaj, care au avut bunăvoința a se osteni și a lua parte la acest cast trist, preamească cu toții aduc simțitoarea noastră mulțumire.

Sibiu, în 5 Decembrie n. 1888.

Familia janică.

* Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 5 Decembrie n. Casa deputaților a resolvat proiectul despre răscumpărarea regaliilor și a început desbaterea asupra proiectului despre taxele de cărcimărit.

Budapesta, 5 Decembrie n. Comisiunea pentru armată a dieței ungare a decis, ca să prezenteze dieței un proiect de conelus, prin care guvernul să fie îndrumat a permite voluntarilor de limbă maghiară să depună examenul de oficer teoretic în limba statului.

Viena, 5 Decembrie n. Atât bursa de aici, cât și cea din Berlin e deprimată din cauza faimei despre oprirea exportului de cai în Rusia.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Arad, 6 Decembrie n. (Telegramă specială a „Tribunei“.) Procesul de presă al generalului Doda s'a amânat pe timp nehotărît.

Arad, 6 Decembrie n. Procesul de presă al generalului Doda a luat o desvoltare neașteptată. Doda a înaintat tribunalului o scrisoare, în care anunță, că boala încă tot nu-i permite a se prezenta înaintea juraților. Mai departe declară citarea înaintea juraților de nebasată pe lege, fiindcă pe timpul, când a comis delictul de presă în criminat, a fost deputat dietal și ca atare se afla sub scutul imunității.

Tribunalul a decis examinarea din oficiu a sănătății generalului, pentru a se pute ține pertractarea cât se poate de curând, și a respins obiecțiunea a doua.

Budapesta, 6 Decembrie n. Profesorii de universitate Henselmann (arheolog) și Ioan Hunfalvy (linguist) au murit.

Bruxella, 6 Decembrie n. Poliția a descoperit din nou mai multe comploturi de dinamită.

Sofia, 6 Decembrie n. Sobrania a primit proiectul pentru înmulțirea armatei permanente.

Bibliografie.

„A védőkörvény és az önkényesség“. (Legea de apărare și voluntarimea) scrisă de Z. pentru deslușirea publicului mare, a tinerimii și a părinților. Tipărită în Budapesta la tipografia lui „Országgyűlési Értésítő“.

„Familia“. Apare în fiecare Dumineca la Oradea-mare sub redacțiunea lui Iosif Vulcan. Cuprinsul numărului 47 dela 2 Decembrie a. c. este următorul: „Dora d'Istria“ (cu ilustrațiune). — „Cale bună“, poesie de Ioan N. Roman. — „Ciceron“, schiță dramatică în 5 acte (urmare) de N. A. Bogdan. — „Pocăința bețivului“, poesie de Th. D. Speranță. — „Fete de mărit“, de Dr. George Popa. — „Educațiunea femeilor în America“, trad. de Cornelia Lupu. — Doine de pe Murăș, culesse de A. C. Domșa. — Salon. — Bomboane. — Literatură și artă. — Teatr și musică. — Ce e nou? — Logogrif. — Posta redacțiunii. — Călimdarul săptămănei. — Avis.

„Amicul Familiei“, dijar beletristic și enciclopedic-literar. Apare în 1 și 15 a fiecărei luni în Gherla. Proprietar, redactor și editor: N. F. Negruțiu. Numărul 23 dela 1 Decembrie e de următorul cuprins: „Cestiunea educațiunii femeii“, disertațiune cetită la adunarea generală a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ în Abrud, la 6 August n. a. c., de Dr. Petru Span. — „Și dacă aminte-mi aduc“, poesie de V. B. Munteșescu. — „Județul“, roman istoric, de Teochar Alexi (continuare). — „Omul și dușmanii lui“, poesie de G. Simu. — „Bunica și nepotul“, după Ernest Legouvé, de G. Simu (fine). — „Nevestută cu păr galbin!..“, poesie de G. Simu. — „Cătră violina“, poesie de Octavian. — „Mătușa bună“, o iocană din viață. Traducere liberă după Iosefina Flach, de St. C. Z. — nul (urmare). — Diverse. — Scrisori din România, de N. Gr. Borgovan.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

- 11 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Nicolae Marcu (în Spring) de către tribunalul reg. din Alba-Iulia.
- 8 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Ambrosiu Theodorovics (din Beciherecul-mare) de către tribunalul reg. din Panciova.
- 5 Martie st. n. 1889 imobilele veduvei Elisaveta Markovics născ. Guba (în Pade) de către tribunalul reg. din Chichindamare.
- 28 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Carol Novák (în Urmezó) de către tribunalul reg. din Sighetul-Marmației.
- 14 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Cristofor Grosz (în Gharmata) de către tribunalul reg. din Timișoara.

Edicte:

- A se insinua pretenșiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Catarina Roth (din Nădaș) la judecătoria cerc. din Sighișoara.
- la rămasul după George Raiger (din Dumitra), Cata Roth născ. Jung (din Lechința), Borbala Lajos născ. Fekete (din Tonia) la tribunalul reg. din Bistrița.
- la rămasul după Ludovic Nagy (din Vaida) la tribunalul reg. din Oradea-mare.

Posturi vacante:

- Un post de subjude reg. la judecătoria cerc. din Jászberény, cu salariu de 1000 fl. și 200 relut de cuartir. — A se adresa în donă septemăni la autoritățile competente.
- Un post de medic secundar la spitalul din Pojon, cu salariu de 400 fl., cuartir gratuit și viptul. A se adresa până în 15 Decembrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 Decembrie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul imar 736.1)	Diferența din prețiuș	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiua vântului
734.8	+3.4	-3.0	+1.3 -4.4	NV

Din țeară, 4 Decembrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiua	țaria
Budapesta	771	-0.4	S	2
Sătmar	770	+2.0	NV	2
Cluj	769	+2.6	V	6
Orșova	774	-1.4	—	—
Timișoara	771	-1.0	NV	3
Panciova	771	+1.0	V	2

Sosiți în Sibiu.

La 6 Decembrie n. Hotel „Neurivier“. Miskoški, căpitan, Maetz, arhitect, Ignatie Navai, agent, toji din Cluj. Sultan Rajos, comerciant din Sângeorgiu. M. Weiss, Pollak, M. Klein, toji comercianți din Viena. Hotel „Împăratul Romanilor“. Andreiu Heja cu soția, director din Odocheiu Ioan Motor, învătător din Câmpeni. Hotel „Melzer“. Eitel, comerciant din Rimmik. Paul Iovescu, oficial din Caransebeș. Gaibl, adjunct din Seliște. G. Josef, chelnăr din Cluj.

Economie.

Fabrici de zăhar în Ardeal. La invitarea viceșpanului comitatului Terna-mică, s'a ținut în 4 l. c. o conferență bine cercetată în Dicio-St-Martin, în care s'a hotărît înființarea unei fabrici de zăhar în Iernot, spre care scop vor avè să se exmită colecte, ear, deputatul dietal Iuliu Horváth se fie rugat a reprezenta pe composori față cu orașul.

Industria de hârtie în Austria. (Urmare și fine.) Aceste invențiuni sânt de aceea de o valoare aproape neprețuită, fiindcă este de așteptat, că dacă vor crește în continuu și amăsurat progresului cultural materialele brute vechi ale industriei de hârtie, adecă sdrențele, nu numai că se vor sui foarte tare în preț, dar' nu se vor mai pute găsi în cantitățile trebuincioase.

Celuloza căștigată din lemn pe cale mecanică are oarecare inconveniente, fiindcă este încrustată cu unele substanțe vegetabile, care nu se pot delătura și sânt supuse descompunerii. Din cauza aceasta ea niți nu are atăta valoare; ci se folosese mai mult pentru iefunătatea ei relativă, decăt pentru calitatea ei, la fabricarea de hârtie ordinară folosită în toate țilele. Din contră celuloza căștigată pe cale chimică, adecă fibra de lemn curățită de toate incrustațiunile stricăcioase și-a căștigat o însemnătate neprețuită în timpul cel mai scurt și joacă rolul cel mai însemnat în fabricațiunea hârtiei, ba se poate afirma, că ea este un material, care nu se poate înlocui cu nici unul altul.

Este dar' clar, că în urma invențiunii celulozei industria de hârtie din întreaga lume se află de present într'un proces de transformățiune, din care vor resulta modificări principiale pentru întreaga fabricațiune și chiar modificări relative la localizațiunea acestei industrii.

Din norocire Austro-Ungaria în urma bogăției ei relative de păduri este în stare să se prepare pentru industria ei de hârtie și acest nou material brut în cantități suficiente pentru timp nedeterminat, și astfel va fi în stare să se suporte și pe acest teren lupta de concurență cu străinătatea, ba este de așteptat, că tocmai acum va deveni Austro-Ungaria adeverată patrie a industriei de hârtie, presupunând, că și statul se va îngrijii ca să se imblânzească politica vamală a statelor străine, care este inimică exportului nostru, și va deschide exportului de hârtie debușuri noue.

Dacă voim să ne facem o idee clară despre istoria desvoltării industriei de hârtie în Austro-Ungaria în decursul celor 40 de ani din urmă și despre creșterea enormă a producțiunii de hârtie, nu avem decăt să privim la numărul fabricelor, care s'au întemeiat în acest interval de timp. S'au înființat circa 150 de fabrici de hârtie, 210 fabrici de celulosă, care au trebuință de circa 50.000 de puteri de cai și ocupă 30.000 de lucrători, s'au fabricat 1,500.000 de măji metrice de hârtie, circa 600.000 de măji metrice de celulosă mecanică și mucava și circa 300.000 de măji metrice de celulosă fină.

„Meseriașul Român“.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 20, 21 și 22 Noembrie st. v. 1888. Curvisiano lui Kirschen, grâu 4160 hect., 10.40 lei. Bach lui G. Mendl, grâu 3570 hect., 9.30 lei. Sgardelli lui G. Mendl, grâu 1850 hect., 8.15 lei. Sgardelli lui Kirshen, grâu 2500 hect., 9.45 lei. Haracopo lui Sechiari, grâu 3400 hect., 10.20 lei. Haracopo lui Sechiari, grâu 4800 hect., 10.20 lei. Vamvuris lui Sechiari, grâu 1400 hect., 9.25 lei. Vamvuris lui Sechiari, grâu 4400 hect., 9.70 lei. Dimitriadu lui T. Feitler, grâu 3000 hect., 9.70 lei. Dimitriadu lui T. Feitler, grâu 2800 hect., 9.70 lei. C. Dimitriadu lui T. Feitler, grâu 3800 hect., 10.05 lei. Politis lui G. Mendl, grâu 7200 hect., 9.07 1/2 lei. Sassu lui L. Mendl et Comp., porumb nou 380 hect., 7.35 lei. Sassu lui L. Mendl et Comp., porumb nou 400 hect., 7.35 lei. Vamvuris lui Peirano, porumb vech 3400 hect., 7.50 lei. Violatos lui L. Dreyfuss, orz 3200 hect., 4.65 lei. Bach lui L. Dreyfuss, orz 3730 hect., 4.60 lei. Sassu lui Emberico, orz 2400 hect., 5.45 lei. Bach lui L. Dreyfuss, orz 3700 hect., 4.80 lei. Bach lui Schmirer, orz 1960 hect., 5.15 lei. Gaitan lui Emberico, orz 2000 hect., 5.40 lei.

Prețul mărfurilor.

Țergul de rimăteri în Steinsbruch. În 4 Decembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, usori 45 1/2 cr. până 49.— cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49.— cr. usori 48 1/2 cr. până 49.— cr., marță țărănească, grea 46.— cr. până 48.— cr. de mijloc 46 1/2 cr. până 48.— cr. usoră 46.— cr. până 48.— cr. romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito usori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito usori 44 1/2 cr. până 46.— cr., îngrăzări cu ghi năș — cr. până — cr. per 4%, compăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 4 Dec. 1888.

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela până	dela până
Grâu			
Bănățeneș, nou	—	—	—
Grâu dela Tisa	7.70	7.75	—
Grâu de Pesta	7.65	7.70	—
Grâu de Alba-regalk	7.70	7.75	—
Grâu de Bácska	7.70	7.75	—
Unguresce de Nord	7.55	7.60	—
Săminte, vechi ori noue			
Socul			
Qualitatea per Hect.			
dela până			
Săcără	70—72	5.50	5.70
Orz	60—62	5.30	6—
Nutret de vînars de bere	62—64	6.30	7.15
64—66	7.50	8.60	
Orz	39—41	5.15	5.60
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	5.25
	de alt soi	73	5.20
Hrișcă	—	—	5.40
5.70			
Grâu	de primă de toam. Iul. Aug.	7.91	7.98
Cucuruz	Main-Iun.	5.11	5.18
Ovăș	de toam. de primă.	5.60	5.62
Produse diverse			
Socul			
Cărușul			
dela până			
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	60.—	66.—
"	franceză	—	—
"	italiană	—	—
"	roșie	54.—	64.—
Oleu de rap.	refinat	37.50	38.—
Oleu de in			
Uns. de porc	dela Pesta dela țeară svântăță afumată	60.—	60.50
Silăină		49.—	50.—
Său		56.—	57.—
Prune	din Bosnia, în buți din Sârbia, în saci	30.50	31.50
Lictar	slavon, nou bănățeneș	10.70	10.75
Nuci	slavon, nou bănățeneș	16.—	16.25
Gogoși	din Ungaria unguresci sârbesci	12.—	22.—
Miere	brută	27.50	28.—
Ceară	galbină străcurată de Rosenau	33.50	34.—
Spirit	brut	116.—	117.—
	Drojdițe de spirit	16.50	17.—

Cursul pieței din Sibiu.

	Cump.	9.20	vënd.	9.25
Hârtie monetă română				
Lire trucesci	10.80			10.85
Imperiali	9.80			9.85
Ruble rusesci	1.22			1.23

Bursa de Budapesta

din 5 Decembrie st. n. 1888.	
Rentă de aur ung. 6%	100.70
" " hârtie 5%	92—
Împrumutul căilor ferate ung.	144.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	118.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timșene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dija ung. de vin	99.50
Împrumut cu premiu ung.	133.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Rentă de hârtie austriacă	81.75
" " argint austriacă	82.50
" " aur austriacă	109.60
Losurile austr. din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	301.—
" " austr.	303.90
Scrisori fonciare ale institut. de cred. și economii	
"Albina"	102.—
Argintul	—
Galbeni împăratesci	5.75
Napoleon-d'ori	9.64
Mărei 100 imp. germane	59.70
Londra 10 Livres sterlingi	121.75

Bursa de Viena

din 5 Decembrie st. n. 1	
--------------------------	--

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA”

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[529] 51

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în cont a pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc. b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Sume asigurate pe viață, Suma fl. Total sum insured and total amount.

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și complectat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână. 704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română. 1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Dintre firmele străine sunt reprezentate:

BLÜTHNER, furnisor reg. s.ă.s. de curte în Lipsca, (foarte renumit și întrece ori-ce laudă).

C. J. QUANDT, fabricant reg. de pianuri de curte în Berlin, (solid și foarte fin. Adjustarea perfectă).

Fabrica APOLLO, Dresda, (fabricat bizuit, foarte ieftin și adjustat încântător).

Dintre fabricile din Viena sunt reprezentate:

HOFMANN, mignon 450 fl. v. a. (mare și plăcut la sunet).

BERGER, piano scurt 360 fl. mignon negru 420 fl. v. a.

Pianuri alese

[520] 38

negustoria de pianuri a lui HELDENBERG în Sibiu.

Piano scurt, mignon și pianino.

Toate pianurile le furnizez cu mult mai ieftin de cum le poate cumpăra ori-care negustor; procurându-le direct; afară de aceasta cele mai bune alese în fabrici de un om de specialitate, prin urmare nu numai alese prin oare-care pianist bun. Pentru judecarea bunei construcțiuni a unui piano se mai recere pre lungă a sci cânta pe el și alte cunoștințe speciale și experiențe.

Garanța de mai mulți ani se înțelege de sine.

Dintre firmele din Viena sunt reprezentate:

BÖSENDORFER, furnisor de curte, mignon, 7 octave 600 fl. v. a. (Cel mai brilliant piano).

SCHWEIGHOFER, fabricant de curte, mignon, 7¹/₂ octave, 650 fl. v. a. (Fabricat nobil, cunoscut din vechime).

PROKSCH, pianino 400 fl., piano scurt 480 fl., piano scurt patent 530 fl., mignon 500 fl., negru gravat 580 fl. (Piano de casă fin și plăcut).

POKORNY, (învățăcel de a lui Bösendorfer) mignon 450 fl., piano scurt 440 fl. v. a.

Specialitate în arme de precisiune.

Puști de vânat

Puști de salon,

Pistoale și revolvere

ale fabricii patentate

M. Arendt

în Lüttich. (Belgia.)

se află pre lungă prețuri moderate la domnul

Carol F. Jickeli,

Sibiu.

[567] 5-5

Numai veritabil cu marca fabricii M. A. pentru calitate bună ordinară. Armele de precisiune sunt provăcute cu hârtie de garanție și cu marca Arendt.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapest, Sibiu, and Arad. Includes train types (Tren de pasaj, Tren de expres, etc.) and times.